gen. *sesser-s*, pl. nom. *sesser-es*; lat. *soror* e *sosor*, *suostor*, *sorôrem* = स्वसारम्; cambro-brit. *chwaer*, v. Pictet p. 73. Huc etiam traxerim hib. *piuthar*, ita ut mutilatum sit e *spiusthar*, mutato *v* in *p* sicut in *speur* coelum = स्वर् q. v.)

स्वस्क् 1. *A.* (गत्याम्) ire, se movere.

स्वस्ति (e सु et अस्ति existentia, a r. अस् s. ति) *Wohlsein*, salus, felicitas. *In classicâ linguâ Indecl.* vel potius neut. *quod solum in nom. et acc. invenitur*. N. 12. 120. Dr. 9. 23. A. 2. 13. 10. 41. Bh. 11. 21. — *In dialecto Vêd. declinatur*, e. c. Rigv. 1. 9.: स्वस्तये felicitatis causâ.

स्वस्तिवाचन *n.* (e praec. et वाचन a Caus. r. वच् s. अन) 1) precatio salutis, *v.* वच् *Caus.* 2) ritus quidam sacer, Wils. «*a religious rite preparatory to any important observance, in which the Brahmans strew boiled rice on the ground, and invoke the blessings of the gods on the ceremony about to commence*». Ur. 45. 1.

स्वस्थ (in se stans, versans, e स्व et स्थ) 1) sui compos. N. 2. 1. 5. 6. 7. Bh. 14. 24. 2) sanus, salvus, valens. Sa. 5. 81. 109.

स्वागत *n.* (*karm.* e सु bene et आगत *n.* aggressus) salutatio (*Willkommen, welcome*). N. 12. 68.

स्वातन्त्र्य *n.* (a स्वतन्त्र s. य) libertas, liberum arbitrium. Hit. 28. 16. 69. 14.

स्वाद् 1. *A.* 10. *P.* *i. q.* स्वद्. — स्वादनीय gustandus, sapidus, jucundi, suavis saporis. In. 1. 26. (Vid. स्वद्, स्वादु et cf. gr. ἥδομαι, ἧδος, ἁνδάνω, cambro-brit. *chwaethu* gustare, armor. *chwaesa* odorari, v. Pictet p. 73.)

c. आ 10. *P.* gustare. R. Schl. I. 9. 36.: तान्य् आस्वाद्य स ... अनास्वादितपूर्वाणि. — आस्वाद्य gustandus, jucundi, suavis saporis. Hit. 8. 12. *Vid.* आस्वाद, आस्वादन.

स्वादु (*fem.* स्वादु et स्वाद्वी) dulcis, suavis, jucundus. (Anglo-sax. *svet* dulcis, germ. vet. *suazi, suozi* id., nostrum *süfs*, goth. *sutizô* dulcius; lith. *saldùs* dulcis e *sladùs*, mutato *v* in *l*, v. gr. comp. 20., slav. сладъкъ *sladk* id., gr. ἡδύς, lat. *suavis* e *suadus* ejecto *d*, adjecto *i*; vid. स्वद्.)

स्वाधीन *Adj.* (e स्व et अधीन) sibi ipsi subjectus, sui proprius. Lass. 90. 15.: स्वाधीनयौवना सुभ्रूः — Nostri proprius, qui in nostrâ potestate. Hit. 122. 3. 4.

स्वाध्याय *m.* (e स्व proprius et अध्याय lectio a rad. इ praef. अधि suff. अ) tacita vel susurrans lectio *Vêdorum*. Su. 2. 22. Bh. 4. 28. 16. 1.

स्वामिन् *m.* (a स्व proprium, peculium, producto अ, suff. मिन्) dominus.

स्वाम्य *n.* (a praec. s. य) dominium, imperium. Hit. 84. 8.

स्वाहा *Indecl.* vox quam pronuntiant ii, qui diis dona offerunt.

स्वित् Particula interrogativa. Mah. 3. 10648.: किं स्वित्, कस्य स्वित्; 1. 3571.: किन्नु स्वित्; R. Schl. II. 65. 11.: किं स्वित्.

स्विद् 4. *P. A.* sudare. Gita-G. 10. 16.: स्विद्यति. — स्विन्न sudans. Lass. 59. 6. — *Caus.* facere ut quis sudet, calefacere. Hit. 70. 17.: स्वेदित. — *Cl.* 1. *A. trans.* sudare, exsudare *alqd.* *trop.* dimittere (मोचने *K.*). K.: स्वेदते पापन् तपसा जनः. (Island. vet. *sviti, sveiti* sudor, v. स्वेद, angl. *sweat*, germ. vet. *sueiz* sudor, *suizzu* sudo, lett. *fswîs-t* sudare, praet. *fswîdu*; lat. *sûdo*, gr. ἰδίω, ἶδος, ἱδρώς; armor. *chwez* sudor, cambro-brit. *chweysu* sudare.)

c. प्र *i. q. simpl.* प्रस्विन्न sudans. R. Schl. II. 100. 35.

स्वृ 1. *P.* (शब्दोपतापयोः) 1) sonare, *v.* स्वर्. *In dial. Vêd.* recitare. Rigv. 88. 5.: सस्वर् ह यन् मरुतो गोतमो वः «quem (hymnum) recitavit Gôtamas vobis, Marutes!» (सस्वर् praet. mltf. 7.). — स्वर्य laudandus. Rigv. 32. 2. — स्वृणा inclutus. Rigv. 18. 1. 2) vexare, *v.* praep. सम्. (स्वृ e स्वर्, lat. *susurro*, slav. *svir-a-ti* tibiâ canere, gr. σύριγξ, συρίσσω, v. Pott 1. 225.; goth. *SVAR* jurare, fortasse primitive dicere. Cum स्वर्य laudandus, स्वृणा inclutus cf. goth. *svêrs* honoratus, *gasvêran* glorificari; c. स्वृ i. e. स्वर् vexare cf. germ. vet. *sueran* dolere, *suirit* dolet, *suâr* gravis.)